

► 14 Febrero, 2018

R2

LA RAZÓN

Cultura

Goya se muestra por primera vez en el Museo de Bellas Artes de Bilbao junto con la correspondencia entre éste y su amigo Zapater **Pág.38**

Sociedad

La matemática del amor. Descubren factores psicológicos que pueden predecir si una pareja será duradera **Pág.42**

Gente

La reina Isabel II va a cumplir 92 años. Por eso, la Commonwealth discute en secreto quién deberá sucederla **Pág.49**

Una de las sorpresas de la Sagrada Familia y que se repite en parte de su obra: las poéticas escaleras que provocan vértigo

VÍCTOR FERNÁNDEZ

La Cátedra Gaudí de la UOC contiene, según Juan José Lahuerta, su actual responsable, «uno de los fondos documentales más importantes del mundo» sobre arquitectura, especialmente acerca de la obra de Antoni Gaudí y sus seguidores. Estamos hablando de un archivo con 147.000 documentos, entre ellos, diseños originales del propio Gaudí, Josep Maria Jujol, Joan Matamala, Francesc Berenguer, Joan Bergòs, Josep Costa (Picarol) y Ricard Opisso, entre otros. Es aquí donde podemos encontrar los planos de La Pedrera, la Casa Batlló o el Parque Güell. «Es un archivo extraordinario, pero que sigue siendo muy desconocido porque resulta inaccesible», apunta Lahuerta. Pero dicho material está pidiendo a gritos atención y recursos que en la actualidad brillan por su ausencia. Y Lahuerta asegura que es algo que no se entiende porque «siendo el negocio que es Antoni Gaudí para Barcelona, hasta el punto de que prácticamente ha construido su marca turística alrededor de su obra, no ha

Barcelona no tiene dinero para Gaudí (pero Gaudí sí para Barcelona)

habido nadie que esté dispuesto a pagar el coste de inventariar, catalogar y digitalizar los fondos». Y de hay una estimación de cuánto puede costar todo esto: «Hicimos un plan de choque solo para saber lo que hay y costaba 50.000 euros. Hemos conseguido 12.500», apunta con pesar. Apenas un poco de calderilla. Por ahora, al menos para que se conozca la riqueza del legado se ha

impulsado la creación de un gran catálogo de la obra del responsable de la Sagrada Familia. Pero hacen falta ayudas para que las instituciones se interesen por este patrimonio. Da la sensación de que Barcelona, más allá de convertir al arquitecto en su santo y seña de cara a las largas filas de turistas y a los agotadores «selfies», ha dado totalmente la espalda al legado documental de uno de los artistas más grandes. Parece que solamente interesan los beneficios económicos que generan las visitas a sus edificios, que no son pocos. Y es que por la entrada más barata a la Sagrada Familia hay que desembolsar 15 euros, mientras que la general en la Pedrera sube hasta los 22, sin olvidar que acceder a la Casa Batlló cuesta 29. Gaudí es la gallina de los huevos de oro del turismo barcelonés, aunque su legado documental languidece, sobrevive en unas condiciones muy por debajo de su inmensa talla artística. No deja de ser tan curioso como chocante que la pompa de los edificios no acompañe a sus planos, algo muy gaudiniano y que se aproxima a la austeridad de quien murió como un vagabundo.

La falta de presupuesto frena la expansión digital de Gaudí

► La Catedral Gaudí impulsa un ambicioso archivo documental pese a la ausencia de fondos

DAVID MORÁN
BARCELONA

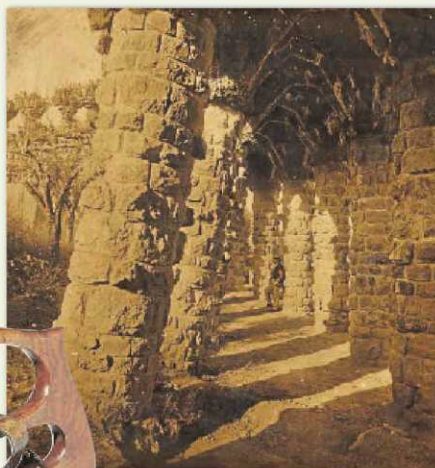
El 20 de julio de 1936, poco después de que estallase la Guerra Civil, anarquistas de la FAI prendieron fuego a la cripta de la Sagrada Familia y redujeron a cenizas buena parte del legado documental de Antoni Gaudí. El arquitecto, fallecido diez años antes y enterrado bajo la que habría de ser su obra magna, se libró de ver su tumba profanada –peor suerte corrió el panteón familiar de Josep Maria Bocabella, uno de los principales impulsores del templo–, pero su taller sí que fue pasto de las llamas. Adiós, pues, a casi medio siglo de planos, bocetos y maquetas con los que el genio modernista revolucionó la arquitectura y se convirtió en uno de los más poderosos imanes turísticos.

Tampoco parece que a Gaudí le hubiese molestado especialmente semejante contratiempo –«no fue precisamente amigo de divulgar su obra», recordaba el arquitecto y divulgador Joan Bassegoda Nonell–, pero para el director de la Catedral Gaudí, Juan José Lahuerta, sólo puede calificarse de «excepcional» que existan medio centenar de dibujos originales que sobrevivieron al incendio. Cincuenta documentos que reproducen diseños para viviendas del Parque Güell y planos de edificios tan emblemáticos como la Casa Batlló y La Pedrera y alrededor de los que se ha empezado a construir el Archivo Digital Gaudí, fondo único e hiperconectado que, a pesar de la falta de fondos, aspira a hacer accesible un catálogo de más de 140.000 documentos.

El proyecto, impulsado por la Catedral Gaudí de la Universidad Politécnica de Barcelona, busca así poner en valor fotografías, maquetas, dibujos, planos y bibliografía para promover el conocimiento de la obra de Gaudí y, al mismo tiempo, la arquitectura y el urbanismo de los siglos XIX y XX. De ahí que, además de un minucioso repaso a las cerámicas y elementos de hierro forjado que anidan en edificios como la Casa Vicens o la Torre Bellesguard y de recoger las fotografías originales de la exposición le dedicó el Grand Palais de París en 1910, el archivo acumule también material de otros arquitectos como August Font Carreras, Josep Domènech Estapà y Josep Domènech Mansana. El objetivo, explica Lahuerta, es re-

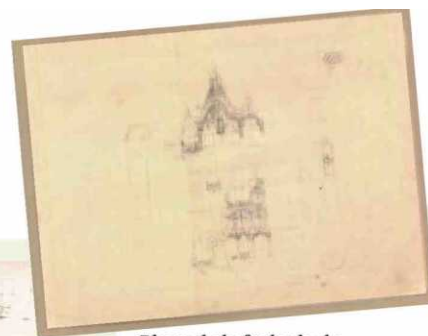
Diseño de 1877 para una fuente monumental. Debajo, un retrato de Gaudí

Arriba, una foto de 1910 del Parque Güell. A la izquierda, un colgador diseñado por Gaudí

Juan José Lahuerta contempla uno de los documentos del archivo EFE

Plano de la fachada de la Casa Batlló de Barcelona

descubrir a Gaudí como «personaje central en la construcción de la ciudad de Barcelona y de la arquitectura del siglo XIX y XX», y, al mismo tiempo, aprender a disfrutar de su obra «lejos del objeto comercial». Es ahí donde cobra especial relevancia una serie de dibujos y proyectos que Gaudí realizó mientras estudiaba en la Escuela de la Llotja y en la Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona y con los que buscaba dar respuesta a los cambios arquitectónicos de la época. Destacan, por ejemplo, los diseños de una fuente monumental para la Plaza Cataluña, los remates del paraninfo de la Universidad de Barcelona o un proyecto de iluminación para la muralla del mar. «Su obra estaba en sintonía con lo que ocurría en su tiempo», destaca Lahuerta.

Un legado sin recursos

También estaban en sintonía con Gaudí todos aquellos colaboradores que, como Joan Matamala, Josep Maria Jujol o Francesc Berenguer, enriquecen el archivo con sus propios trabajos y que, como el propio Gaudí, necesitan de un empujón económico para ultimar su conquista digital. Es más: de momento sólo un 11% de los 140.000 documentos se han digitalizado y apenas el 18% se han conseguido inventariar. Unas cifras que, resultado directo de la falta de financiación del proyecto, condicionan el despegue de este archivo digital como punto de referencia para estudiosos.

De hecho, Lahuerta subraya que, al poco de asumir la dirección de la Catedral Gaudí en 2016, realizó un «plan de choque» para mapear el fondo y fijar un presupuesto aproximado de lo que costaría poner en marcha el proyecto. La conclusión fue que necesitarían, como mínimo, 50.000 euros, aunque apenas han conseguido 12.500 de la Secretaría de Universidades e Investigación, por lo que Lahuerta denuncia el «abandono inmerecido» de un fondo de una «riqueza y valor extraordinario» y reclama la necesidad de «encontrar recursos y compromisos públicos, empezando por la universidad, para que el fondo esté a disposición de todo el mundo». Máxime cuando la precaria situación del archivo –en vías de mejorar gracias a posibles acuerdos con museos barceloneses– contrasta con la proyección de un Gaudí que «se ha convertido en un producto comercial que genera gran cantidad de dinero para la ciudad».

EL POLS CULTURAL DE BARCELONA

CÀTEDRA GAUDÍ I ARXIU GRAFIC UPC

Park Güell. Fotografia presentada al Grand Palais de París el 1910

CÀTEDRA GAUDÍ I ARXIU GRAFIC UPC

Penjador. Disseny de Gaudí, del 1900, per al despatx del senyor Calvet

CÀTEDRA GAUDÍ I ARXIU GRAFIC UPC

Font monumental. Projecte de Gaudí (1877) per a la plaça de Catalunya

Gaudí sense digitalitzar

La UPC demana més recursos per difondre un fons de 147.000 documents

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

Gaudí és el gran negoci de la ciutat de Barcelona, és l'eix de la construcció simbòlica de la imatge turística de Barcelona, i tot i això resulta no hi ha diners per inventariar, restaurar i digitalitzar el fons documental dipositat a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, centrat en bona mesura en el patrimoni modernista. Aquesta és a grans trets l'argumentació de Juanjo Lahuerta, director de la càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), que ahir va fer balanç del primer any del projecte de creació d'un gran catàleg en línia d'aquest fons patrimonial.

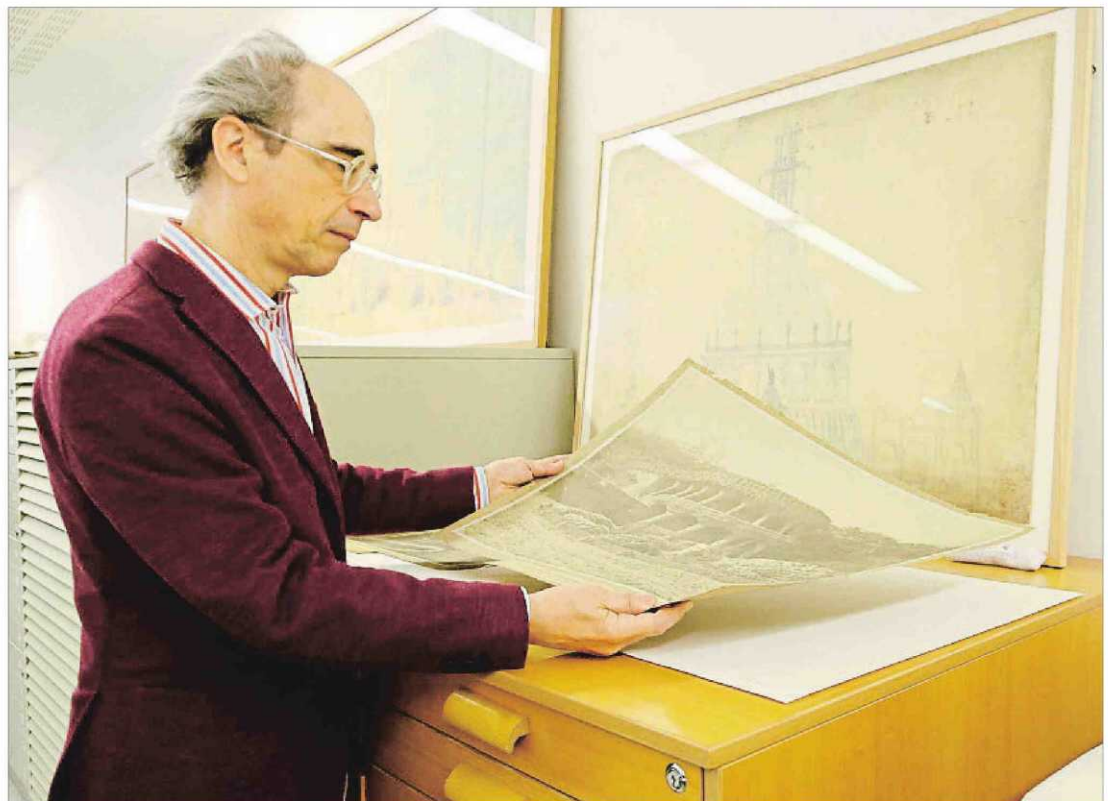
El fons que tenen la càtedra Gaudí i la mateixa Escola d'Ar-

PROJECTE DE FUTUR

Només s'han pogut inventariar el 18% dels documents i se n'han digitalitzat l'11%

RIQUESA PATRIMONIAL

La càtedra disposa de 50 dibuixos del Gaudí estudiant i plànols dels seus projectes

GUILLERM ROSET / ACN

Juanjo Lahuerta, director de la càtedra Gaudí, mostra fotografies i plànols del fons patrimonial conservat a la UPC

quitectura consta de 147.000 documents, entre els quals hi ha dibuixos, plànols, fotografies, objectes i bibliografia antiga de gran valor. Aquí hi ha 50 dibuixos i aquarel·les de l'època d'estudiant d'Antoni Gaudí (va acabar els seus estudis amb la segona promoció d'arquitectes, el 1878) i els plànols de la Pedrera, la Casa Batlló i el Park Güell, que és una de les poques coses que van sobre-

viure del gran arquitecte després que el seu taller de la Sagrada Família fos incendiat i destruït el juliol del 1936, els primers dies de la revolució i la Guerra Civil. També hi ha dibuixos dels seus ajudants, com Joan Matamala, escultor de la Sagrada Família i col·laborador en el projecte de l'hotel Atracció, el gratacel que s'havia de construir a Nova York. Naturalment hi ha nombrosos di-

buxos i projectes de Jujol, que durant 40 anys va ser professor de l'escola, i d'arquitectes com Puig i Cadafalch, Torres Clavé, Moragas, Coderch, Bohigas... i tants d'altres. El document més antic és un plànol de Barcelona del 1700, que s'afegeix a altres mapes d'agrimensors procedents de l'escola Llotja, del segle XVIII. Però també hi ha mobiliari, ceràmiques, paviments, vitralls i rei-

xes de ferro forjat dels edificis de Gaudí, com ara les cases Milà i Batlló o el Park Güell. I s'hi troba la col·lecció de guixos (relleus i motlles) de l'antiga Escola d'Arquitectura de Barcelona i els fons personals de diferents donacions (August Font Carreras, Josep Domènech Estapà, Bassagoda Nonell...). L'apartat fotogràfic inclou des de fotografies d'arquitectura i urbanisme d'Antoni Es-

plugas fins a les plaques de vidre sobre viatges i excursions d'estudiants de l'escola del 1901 al 1923 o les fotografies originals de l'exposició del Grand Palais de París dedicada el 1910 a Gaudí.

Aquest patrimoni constitueix, segons Juanjo Lahuerta, "un dels fons d'Arquitectura més importants del món, tant per l'amplitud del període que inclou com per la seva qualitat". És a més un "arxiu

molt desconegut, perquè no està catalogat en la seva totalitat i perquè fins ara ha estat poc accessible". Però el més sorprenent és que només un 18% d'aquest fons (26.282 documents) està inventariat i queden capses pràcticament sense obrir, on encara es confia a trobar algunes joies. D'aquest fons se n'ha digitalitzat un 11% (16.570), que ja és accessible en línia i gratuïtament. De fet ahir es presentava el treball fet per quatre becaris que aquest any han afegit tres mil nous ítems a la catalogació, malgrat que del pressupost de 50.000 euros previst per a aquest pla de xoc només se'n va obtenir una quarta part.

La càtedra Gaudí no disposa dels diners necessaris per constituir aquest arxiu digital i amb prou feines té dos empleats. Ni l'Escola d'Arquitectura ni la UPC no disposen de recursos. Lahuerta es pregunta com és possible que una ciutat com Barcelona, que destaca per una arquitectura i uns arquitectes de renom, no hagi estat capaç de donar més difusió a aquest patrimoni. "Hi ha una asimetria entre la visió comercial de Gaudí i la visió científica", afegeix. És més, no es tracta només de posar el fons a disposició dels investigadors sinó també de garantir-ne la conservació i restauració. En molts casos es tracta d'un material original i molt fràgil que no hauria de ser manipulat i que no sempre està en les condicions adequades. Tot això incideix en l'escassetat de tesis doctorals i estudis sobre Gaudí i el modernisme o sobre l'arquitectura catalana. Lahuerta recor-

POCS ESTUDIS

Lahuerta lamenta l'escassetat de tesis doctorals sobre Gaudí i de consultes al fons

COL·LABORACIONS

La càtedra Gaudí negocia amb dos museus per salvar el seu patrimoni

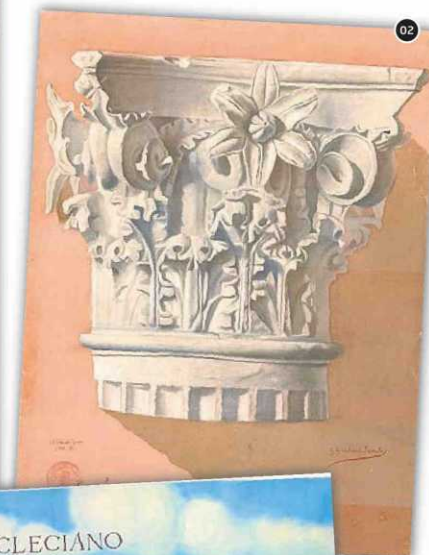
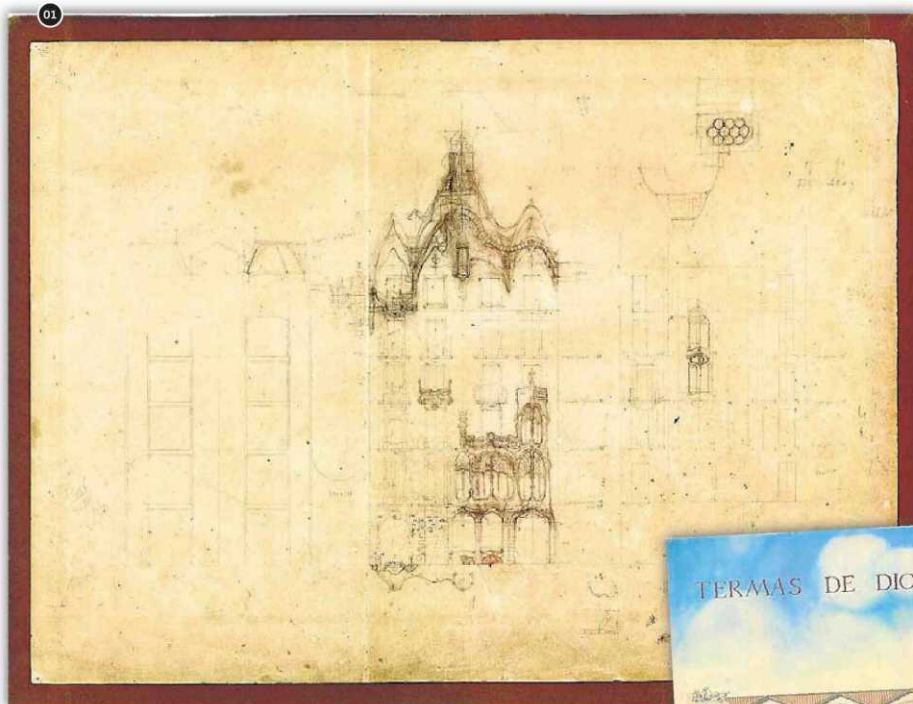
da, a més, que amb prou feines hi ha investigadors estrangers que vinguin a consultar aquest arxiu.

Així i tot, el responsable de la càtedra avança dues línies de col·laboració pendents de concreció encara. D'una banda amb el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), per dipositar en aquest centre una part de dibuixos i plànols per a la seva exposició. I, de l'altra, amb un museu, que no vol precisar encara, amb el qual es pretén signar un conveni per invertir en la conservació de determinades peces.

Quan se li demana pel futur Museu de l'Arquitectura que l'anterior conseller de Cultura Lluís Puig va situar en l'actual Centre d'Art Santa Mònica, Lahuerta es limita a recordar que "de moment està en l'aire" i "en tot cas no té res a veure amb un arxiu".●

ARQUITECTURA

01. Croquis de la façana de la Casa Batlló, d'Antoni Gaudí. 02. Còpia d'un capitell, de General Quitart (1877). 03. Termes de Dioclecià, per Jaume Mestres Fossas (1913). 04. Pla geodèsica de Barcelona l'any 1700, de Joseph Cardoso. 05. 25 figures retallades per Josep Maria Jujol. CÀTEDRA GAUDÍ / UPC

Objectiu: rescatar l'immens arxiu de l'Escola d'Arquitectura

La Càtedra Gaudí impulsa un gran arxiu digital per difondre els seus fons i els de tota la institució

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

La riquesa de les col·leccions de la Càtedra Gaudí i de la biblioteca i els arxius de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) és aclaparadora: inclou 147.012 ítems entre dibuixos, projectes, fotografies, documents, objectes i bibliografia antiga, des del segle XVIII fins a l'actualitat. Dins d'aquesta quantitat ingent de materials destaquen, per ser més coneguts, cinquanta dibuixos de l'etapa d'estudiant d'Antoni Gaudí i treballs acadèmics d'altres grans noms com Josep Puig i Cadafalch, Josep Maria Jujol i Josep Torres Clavé. En el cas de Jujol, també es conserven dibuixos de l'època en la qual va ser professor de dibuix de l'escola. Mal-

auradament, són també aclaparadores les "penúries econòmiques", com en diu el director de la Càtedra Gaudí, Juan José Lahuerta, que llasten el potencial d'aquesta col·lecció. De tots els fons, només un 18% està inventariat i només un 11% està digitalitzat. "És un arxiu molt desconegut. Resulta inaccessible perquè fins ara no s'ha inventariat ni catalogat en la seva totalitat, i pràcticament no hi ha recursos de cap mena -lament a Lahuerta-. Gaudí genera centenars de milers d'euros, i a l'altre extrem hi ha uns fons que són extraordinaris per al país i dels més importants del món i que estan literalment abandonats".

Juan José Lahuerta ha tornat a cridar a l'atenció sobre la importància del patrimoni de l'Escola d'Arquitectura arran de la presentació als mitjans i a la comunitat acadè-

mica del projecte del futur Arxiu Digital Gaudí, amb l'objectiu de posar tots aquests materials a l'abast dels estudiosos i el gran públic. "Hi ha uns fons que van molt més enllà de les sorpreses que puguem trobar, en les quals no crec, i dels grans noms, en els quals encara crec menys", afirma Lahuerta, que va assumir la direcció de la Càtedra Gaudí el novembre del 2016. Aleshores va engagar un "pla de xoc" per fer "un mapa" dels fons abans d'emprendre'n l'inventari i la catalogació, i es va deixar per a més endavant la restauració dels materials que ho requereixin. El pressupost que van fixar per tirar endavant aquesta tasca és de 50.000 euros: "Una misèria", com diu Lahuerta. Tot i així, només en van aconseguir una quarta part: un ajut de La Caixa de 12.500 euros, obtingut gràcies a

Col·lectiu
"L'arxiu va
molt més
enllà de
Gaudí", diu
Juan José
Lahuerta

la mediació de la UPC i la direcció general de Recerca de la Generalitat, i 6.000 euros directament de la UPC. La situació és límit. "¿L'escola vol tenir la Càtedra Gaudí o no?", es pregunta Lahuerta.

La Càtedra arriba als museus

Almenys en el terreny institucional, Lahuerta ha trobat aliats a curt termini. Està previst que molt aviat es faci públic quin museu de la ciutat de Barcelona, que Lahuerta no desvela, rebrà un dipòsit de dibuixos de la Càtedra i col·laborarà en la seva restauració, i segueixen les negociacions per fer un altre dipòsit al MNAC. Tant una iniciativa com l'altra contribuiran a pal·liar, com diu Lahuerta, "l'abandonament immens" d'uns fons que tenen un "valor extraordinari". Així mateix, el director reclama el compromís de

les institucions públiques. Per a Lahuerta, l'explotació turística ha convertit Gaudí en "el gran negoci de la ciutat de Barcelona" i en un "objecte de consum", i s'ha potenciat la idea que va ser un "geni aïllat". En aquest sentit, una altra de les fites que s'aconseguirien amb el desenvolupament de l'Arxiu Digital Gaudí seria potenciar "una altra visió" de l'autor de la Pedrera que no sigui "econòmica" sinó de la perspectiva del coneixement i dins el context de la Barcelona del seu temps. "Tot l'arxiu va molt més enllà de Gaudí i dona una visió molt més clara, completa i profunda dels estudis d'arquitectura als segles XIX i XX i de la construcció de Barcelona -diu Lahuerta-. Crida l'atenció les poques tesis doctorals que genera Gaudí. Aquest arxiu en genera poquíssimes, i es podria obrir en una infinitat de direccions".

Entre els materials més antics de l'arxiu hi ha els mapes d'agrimensors i cartografia antiga datats entre els anys 1751 i 1904, provinents de l'Escola de la Llotja, i els materials acadèmics des de l'ETSAB es va fundar l'any 1871. Pel que fa als fons personals, hi ha els d'arquitectes com August Font Carrera, Bonaventura Pollés Vivó, Josep Fradera Botey, Josep Domènech i Estapà i Josep Domènech Mansana, i fotografies d'arquitectura d'Antoni Espuglas Puig. Tot i que rep el nom de Gaudí, els fons constitueixen un "arxiu col·lectiu" en el qual també hi ha molts noms desconeguts. "Hi ha projectes extraordinaris d'arquitectes que més endavant no van fer cap obra destacada però que sí que van fer-ho en el context acadèmic i sense cap altra limitació que la seva imaginació", diu Lahuerta. La feina que es va presentar ahir va ser feta per un equip molt reduït: el mateix director; la coordinadora científica de la Càtedra Gaudí, Carmen Rodríguez; la responsable de la biblioteca de l'ETSAB, Neus Vilaplana, i quatre estudiants que van col·laborar-hi entre el juliol i el desembre del 2017.

El pròxim fons que abordan serà el llegat de Josep Bayó, el constructor de la Pedrera, entre altres edificis. "Vam obrir una de les caixes i vam trobar un plànol signat de l'arquitecte Antoni Puig i Gairalt [l'autor de la fàbrica Myrurgia]", explica Lahuerta. Una altra de les qüestions pendents és l'eventual inclusió de fons patrimonials de l'ETSAB en el futur Museu de l'Arquitectura: "No veig clar que hagin de formar-ne part. Això és un arxiu, no un museu", diu Lahuerta.

Conservadors de Gaudí des del 1956

La Càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya ha sigut testimoni de totes les etapes del reconeixement de l'arquitecte, des que era poc conegut fins a la icona global que atrau multitud de turistes d'ara. Va ser fundada l'any 1956 per ordre ministerial i el primer director va ser el biògraf de l'arquitecte, Joan Francesc Ràfols, que va ser rellevat per Josep Maria Sostres. El tercer director, l'arquitecte Joan Bassegoda i Nonell, considerat com un dels grans gaudinians, va estar al càrrec entre el 1968 i el 2000. L'actual director, Juan José Lahuerta, va succeir el seu col·lega Jaume Sanmartí, i entre les seves fites anteriors hi ha la gran exposició de l'Any Gaudí i la renovació de la col·lecció d'art dels segles XIX i XX del MNAC, on l'arquitectura i Gaudí tenen un paper destacat. Des de fa dos anys, la Càtedra Gaudí no és l'única entitat acadèmica dedicada a l'arquitecte a Catalunya: el 2016 la Universitat de Barcelona i The Gaudí Research Institute van crear una altra càtedra, a través de la qual han organitzat diversos congressos internacionals amb l'objectiu de liderar la recerca a nivell mundial sobre la figura de l'autor de la Sagrada Família.

ART

Barbastre reclama 111 obres de la Franja per via judicial

Les peces són al Museu de Lleida

A.R.T.
BARCELONA

Es prolonguen els efectes de l'aplicació de l'article 155 en el cas Sixena. Després de precipitar el retorn a l'Aragó de 44 béns del monestir de Sixena del Museu de Lleida l'11 de desembre, ara ha fet que la reclamació de 111 obres més de la Franja del mateix museu agafi embranzida per la via judicial: amb les sentències vaticanes a favor, ahir el bisbat de Barbaste-Montsó va denunciar el de Lleida al jutjat de Barbaste per reclamar el retorn a l'Aragó de les obres, que estan protegides per la llei del patrimoni català. De les 111, se n'exposen una vintena, entre les quals destaquen el frontal de Tresserra, un retaule de la parròquia de Vilanova de Sixena, una arqueta de pastillatge catalana i un frontal d'altar romànic esculpit, tots dos provinents de la parròquia de Buira. El director del Museu de Lleida, Josep Giral, va declinar fer declaracions ahir al vespre perquè encara no coneixia el contingut de la demanda.

El delegat diocesà de comunicació de la diòcesi de Barbaste-Montsó, José Maria Ferrer, afirma que el bisbat de Lleida va reconèixer en un acte de conciliació celebrat al jutjat de Lleida el 31 d'octubre de l'any passat que no és el propietari de les 111 obres, que no depèn d'ells retornar-les i que està "amb les mans lligades" perquè fer-ho depèn del Consorci del Museu de Lleida, on conviuen amb la Generalitat, l'Ajuntament de Lleida, la Diputació de Lleida i el Consell Comarcal del Segrià. "L'Es-

Tribunals
La reclamació
passa a la
justícia civil
després de
tenir el Vaticà
a favor

Ofensiva
Berbegal i
Peralta de
Alcofea volen
iniciar un
altre procés
judicial

glésia ja ho ha dit tot", subratlla Ferrer. Pel que fa a les peces, afirma que són de "valor divers", que estaven en una cinquantena de parròquies i que van ser portades a Lleida per raons de conservació i perquè no es perdessin "a títol de dipòsit". Malgrat tot, assegura que entre els bisbes de Lleida i Barbaste tenen una bona relació. "No hi ha cap enfrontament personal", conclou.

Una altra reclamació en camí

Mentre que el Museu de Lleida rep mostres de suport popular i del sector com l'única institució que explica l'art de la Franja, el litigi amb l'Aragó no li dona treva. Fa una setmana el govern de l'Aragó i els ajuntaments de Peralta de Alcofea i Berbegal van demanar poders al bisbat d'Osca per poder reclamar el frontal d'altar de Barbaste, dues taules gòtiques de sant Pere i sant Pau i la portada romànica de l'antiga hostatgeria del Tormillo, que està instal·lada a l'església de Sant Martí de Lleida des de finals del segle XIX.

Les reclamacions de Berbegal i Peralta de Alcofea, igualment amb el vistiplau vaticà, també es remunten a la segregació de les parròquies del bisbat de Lleida en territori aragonès del 1995. El 2010 la justícia civil va denegar al bisbe Joan Piris l'auxili judicial que havia demanat per poder retornar a l'Aragó els béns de la Franja i l'any següent no va admetre a tràmit la denúncia que li havien posat Peralta de Alcofea i Berbegal per un presumpte delicte d'apropiació indeguda.

El frontal de Tresserra, una de les 111 obres que el bisbat de Barbaste-Montsó reclama ara a Catalunya als tribunals civils. Està datat de la segona meitat del segle XIII. ACN

La Càtedra Gaudí engega un gran projecte per digitalitzar els seus fons tot i les dificultats econòmiques

La institució té uns fons de 147.000 documents, des del segle XVIII fins als anys 60. Per limitacions pressupostàries només n'han inventariat un 18% i n'han digitalitzat un 11%

ANTONI RIBAS BARCELONA | 13/02/2018 14:07

El director de la Càtedra Gaudí, Juan José Lahuerta, amb una fotografia de l'Exposició Universal de París de 1910 / ACN

La riquesa de les col·leccions de la Càtedra Gaudí i de la biblioteca i els arxius de l'Escola d'arquitectura de Barcelona és aclaparadora: inclou 147.012 ítems, entre dibuixos, projectes, fotografies, documents, objectes i bibliografia antiga, des del segle XVIII i fins als anys 60. Dins aquesta quantitat ingent de materials destaquen, per ser més coneguts, 50 dibuixos de l'etapa d'estudiant d'Antoni Gaudí i treballs acadèmics d'altres grans noms com Josep Puig i Cadafalch, Josep Maria Jujol, Josep Torres Clavé. Malauradament, és també aclaparadora les "penúries econòmiques" com el diu el director de la Càtedra Gaudí, Juan José Lahuerta, que llasten el potencial d'aquesta col·lecció. De tots els fons, només un 18% està inventariat i només està digitalitzat un 11%. "És un arxiu molt desconegut. Resulta inaccessible perquè fins ara no s'ha inventariat ni catalogat en la seva totalitat i no pràcticament no hi ha recursos de cap mena", lamenta Lahuerta. "Gaudí genera centenars de milers d'euros, i a l'altre extrem hi ha uns fons que són, evidentment, dels més importants del món", subratlla.

Juan José Lahuerta ha tornat a cridar a l'atenció sobre la importància del patrimoni de l'Escola d'Arquitectura arran del llançament de l'Arxiu Digital Gaudí, amb l'objectiu de posar tots aquests materials a l'abast dels estudiosos i el gran públic. "Hi ha uns fons va molt més enllà de les sorpreses que puguem trobar, en les quals no crec; i dels grans noms, en els quals encara crec menys", afirma Lahuerta, que va assumir la direcció de la Càtedra Gaudí el novembre de 2016. Des d'aleshores va engegar un "pla de xoc" per fer "un mapa" dels fons abans d'emprendre'n l'inventari i la catalogació, deixant per més endavant la restauració dels materials que ho requereixin. El pressupost que van fixar ell i els seus col·laboradors per tirar endavant aquesta tasca és "una misèria", com diu Lahuerta, 50.000 euros. Així i tot, només en van aconseguir una quarta part: 12.500 euros de la Secretaria d'Universitats i Recerca i 6.000 euros de la UPC. La situació és límit: "L'escola, ¿vol tenir la Càtedra Gaudí, o no?", es pregunta l'arquitecte. Almenys en el terreny institucional, Lahuerta ha trobat aliats a curt termini: està previst en aviat es faci públic quin museu de la ciutat de Barcelona, el nom del qual Lahuerta no va avançar el nom, rebrà un dipòsit de dibuixos de la Càtedra i col·laborarà en restaurar-los i segueixen les negociacions per fer un altre dipòsit al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

La cátedra de la Politécnica denuncia falta de recursos para investigar al arquitecto y anuncia un catálogo de su obra

Gaudí rico, Gaudí pobre

JOSÉ ÁNGEL MONTAÑÉS, **Barcelona**
La Cátedra Gaudí de la Escuela Técnica Superior de Arquitectura (ETSAB) de la Universitat Politècnica de Catalunya conserva 50 dibujos de Antoni Gaudí, entre ellos siete de su etapa de formación, unos bellos y enormes dibujos coloreados a la acuarela creados de su puño y letra y que demuestran el interés que tenía el futuro arquitecto por los problemas urbanísticos que vivía la ciudad. Como su dibujo de 1877 para una fuente monumental para la Plaza de Catalunya, un prodigio de juegos de agua que no llegó a realizarse. Tampoco su proyecto para el parainfo de la Universidad de Barcelona que por entonces construía Elies Rogent.

La cátedra también conserva los planos de La Pedrera, la Casa Batlló y el Park Güell, tres de sus obras más destacadas. "Son pocos, pero es el conjunto más homogéneo de dibujos de Gaudí que se conservan", explica Juan José Lahuerta, que ayer hizo balance de sus primeros 365 días al frente de la cátedra, después de recordar que el taller del artista se quemó en 1936 durante la Guerra Civil y con él la documentación y las maquetas a escala de los proyectos.

"En los años cincuenta había peligro de que las obras de Gaudí pudieran derribarse o transformarse. Por eso nacieron entidades como esta cátedra o los Amigos de Gaudí, tras tomar concien-

cia del problema. Han pasado muchos años y Gaudí da la impresión de que ya no necesita ser protegido, pero es solo, una impresión. Los peligros sobre Gaudí han cambiado. Ahora necesita ser protegido del éxito mediático y turístico y de la explotación comercial, y uno de los lugares donde este rescate es posible es aquí", explica de forma categórica Lahuerta. "Esta es una de las misiones de la cátedra y de la escuela", prosigue el especialista que asegura que hace un año presentó un programa en el que proponía que los fondos de la cátedra y de la biblioteca "muy desconocidos se coordinasen para que hubiera un trabajo y unas energías conjuntadas y pudieran darse a conocer estos dos fondos".

Producto comercial

El director de la cátedra constata que "la falta de recursos para un archivo que recoja la obra del arquitecto contrasta con la figura de Gaudí que se ha convertido en un producto comercial que genera gran cantidad de dinero a la ciudad".

Según detalló Lahuerta, en la cátedra, aparte de las obras firmadas por Gaudí, hay dibujos y proyectos de discípulos suyos como Joan Matamala, Josep Maria Jujol, que durante 40 años fue profesor de la escuela de arquitectura, Francesc Berenguer, Joan Bergós y Ricard Opisso, entre

Lahuerta con una de las fotografías de la exposición de Gaudí de 1910 y su proyecto de fuente / CARLES RIBAS

otros muchos. "Pero en la ETSAB se conserva un rico fondo de trabajos, proyectos y dibujos de los alumnos que por aquí han pasado desde el siglo XIX y que ayudan a entender a Gaudí y la construcción de la Barcelona que ahora conocemos". En total, 147.000 documentos, de los que hay un importante fondo gráfico, con dibujos y magníficos recortables como unos podían verse en una de las mesas de trabajo de Jujol; un fondo fotográfico de varias decenas de miles de placas de vidrio fotográficas del siglo XIX, entre ellas las imágenes de la exposición de París de 1910 del Gran Palais dedicada a Gaudí, además de una importante colección de yesos del siglo XIX y una cincuentena de objetos gaudinianos como puertas y pavimentos de sus casas, rejjas, vidrieras para la casa Milà, Batlló o el Park Güell o un impresionante colgador que hizo para el despacho del señor Calvet de 1900 que también podía verse ayer sobre uno de los

Plan de choque y acuerdo con un museo

Según Lahuerta, para este primer "plan de choque" se ha contado con 50.000 euros de presupuesto, algo insuficiente para poder llevar a cabo todo el trabajo. "Hay que encontrar recursos y compromisos públicos, empezando por la universidad, para que estos ricos fondos estén a disposición de todo el mundo". Lahuerta también anunció ayer que la cátedra está a punto de cerrar un acuerdo con un museo de Barcelona (que no es el MNAC) para poder garantizar la conservación y restauración de parte de este material, así como su exposición "en un entorno museográfico".

armarios de la biblioteca.

"Hasta ahora hemos hecho un mapa del material y se ha iniciado la catalogación de los documentos gráficos. En total se ha inventariado el 18% y se ha digitalizado el 11% del total", explicó Lahuerta que cuenta entre sus objetivos más inmediatos crear "un gran catálogo único e hiperconectado de las obras de Gaudí y todo su entorno en el que se incluirá las enseñanzas de la arquitectura y el urbanismo de los siglos XIX y XX". De esta forma, se acabará "con la idea de un creador aislado y dar una visión más científica y menos comercial actual, lejos del mito, del santo y del genio y lo convierte en el personaje central en la construcción de la Barcelona y la arquitectura del siglo XIX y XX a nivel mundial". Para él, sería "otra forma de disfrutar de Gaudí, lejos del objeto comercial y mucho más cerca de una realidad conectada con la sociedad que es lo que el personaje en realidad significó".

LLEGAT OBLIDAT

Desmemòria de Gaudí

El fons documental més gran sobre l'arquitecte i el seu entorn segueix en caixes per la falta de recursos de la càtedra per digitalitzar-lo

CARMEN JANÉ
BARCELONA

La Càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) reclama recursos per catalogar i digitalitzar els fons que tenen d'Antoni Gaudí i els seus coetanis, dels quals només hi ha disponibles *on line* l'11% i inventariat el 18% i que constitueix l'anomenat Arxiu Digital Gaudí. La tasca permetria posar a disposició d'investigadors, estudiants i públic els més de 140.000 documents entre fotografies, maquetes de guix, objectes, dibuixos i plànols que ara es pansen en capsos i magatzems. Entre els quals n'hi ha molts dels segles XVIII i XIX, i posteriors, com les ensenyances de Josep Maria Jujol i altres coneguts arquitectes, docents a l'escola d'arquitectura.

El director de la càtedra, Juan José Lahuerta, situada a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB), denuncia que «**sent el negoci que és Gaudí per a Barcelona, que pràcticament ha construït la seva marca turística al voltant de la seva obra, no hi ha ningú que estigui disposat a pagar el cost d'inventariar,**

►► Antoni Gaudí a Poblet el 1903.

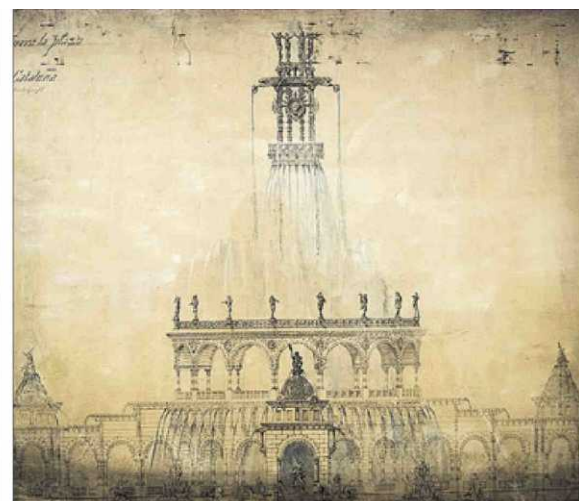
catalogar i digitalitzar els fons». «Vam fer un pla de xoc només per saber què hi ha i costava 50.000 euros. N'hem aconseguit 12.500».

La Càtedra Gaudí de la UPC conserva la majoria dels documents que han perviscut sobre el geni, gràcies a

diferents llegats, entre els quals les restes que es conserven del taller de l'arquitecte, que va ser cremat durant la guerra civil quan Gaudí ja era mort, i col·leccions particulars de fotògrafs, constructors i centres acadèmics. També preserva informació sobre el seu període formatiu a l'escola d'arquitectura i els seus professors, els plànols de la Pedrera, la Casa Batlló i el Park Güell, fotos, revistes, diaris, correspondència i objectes.

Període de formació

Entre els documents per als quals reclamen ajuda hi ha una cinquantena de dibuixos que va fer Gaudí quan era estudiant. Segons Lahuerta, aquests dibuixos desmunten mites com que a l'autor de la Sagrada Família no li interessava l'arquitectura del seu temps. «**La majoria dels dibuixos i treballs de Gaudí durant la carrera –se'n van llicenciar quatre en la seva promoció– eren respostes a les obres dels seus professors i al que es feia a la Barcelona de llavors, que acabava d'enderrocar les muralles i estava construint l'Eixample**», diu.

►► El projecte que va fer l'estudiant Antoni Gaudí per al paranimf de la Universitat de Barcelona (esquerra) i el projecte per a una font a la plaça de Catalunya (a la dreta).

Entre els dibuixos que va fer el geni durant la seva formació hi ha un llac amb embarcador, una font monumental a la plaça de Catalunya en resposta a la que construïa Josep Fontseré al parc de la Ciutadella que era una còpia d'una font francesa, o una solució per al paranimf de la Universitat de Barcelona que havia projectat Elias Rogent, director de l'escola d'Arquitectura llavors. «La seva obra està en sintonia amb el que passava en el seu temps», afirma Lahuer-

ta. La font de la plaça Catalunya, per exemple, gira al voltant de la canella d'aigua en paràbola, cosa innovadora en la seva època, segons el catedràtic.

Entre les coses pendents d'inventariar figura el fons del constructor Josep Bayó, que encara està en caixes sense que ningú les hagi obertes, a més d'altres treballs d'arquitectes del seu temps, com Josep Domènech Estapà, Josep Domènech Mansana, Francesc Berenguer i Joan Bergós, l'escultor Joan Matamala i els dibuixants Josep

La Càtedra Gaudí guarda els treballs de joventut i els arxius dels seus constructors

Costa (Picarol) i Ricard Opisso. «Gaudí és l'excusa però hi ha molt més que val la pena conèixer, sobre com es pensava la ciutat de Barcelona als segles XIX i XX, i com es veia i com s'ensenyava l'arquitectura. El que hi ha de Gaudí està tot inventariat, encara que no digitalitzat», explica la directora tècnica de la càtedra, Carmen Rodríguez.

La Càtedra Gaudí de la UPC (n'hi ha una altra a la Universitat de Barcelona) «no té ni secretària per

agafar les trucades», afirmen els seus responsables. Aquest any han comptat amb uns becaris que han inventariat unes 3.000 peces i que ahir van presentar en un acte al Saló de Graus. Entre els seus descobriments hi ha els plànols d'un Monument a la Victòria a la Batalla de Tetuan (1859), que es va projectar per a la plaça de Tetuan de Barcelona i que no es va arribar a fer mai, o els primers plànols de l'hotel Palace de Madrid, d'Eduard Ferrés. ≡

Gaudí, en abandó

Juanjo Lahuerta mostra una de les fotografies de l'exposició d'Antoni Gaudí a París del 1910 ■ ORIOL DURAN

La falta de recursos alenteix la digitalització de la càtedra Gaudí

Montse Frisach
BARCELONA

Més d'un any després que arribés al càrrec, Juanjo Lahuerta, director de la càtedra Gaudí, centre situat dins l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona de la UPC, ha alertat que la manca de recursos està alentint la catalogació i la digitalització tant dels fons de la càtedra com de tot l'històric arxiu de l'Escola d'Arquitectura. Tot aquest fons, format per 147.000 documents, està previst que en un futur estigui connectat ja

que, per Lahuerta, no té sentit deslligar l'obra de Gaudí del seu context arquitectònic dels segles XIX i XX. De tot el fons, només un 18% està inventariat i un 11%, digitalitzat.

Lahuerta ha explicat que el pla de xoc que es va plantejar fa un any per començar aquest feina requeria uns 50.000 euros, que no s'han pogut aconseguir, ni pel que fa a la mateixa universitat ni a altres institucions. "En aquests moments, ja no existeix el perill que es destrueixi una obra de Gaudí, però sí que hi ha el perill que no puguem gaudir de la seva obra, més enllà del consum turístic que se'n fa", hi ha afegit Juanjo Lahuerta. ■

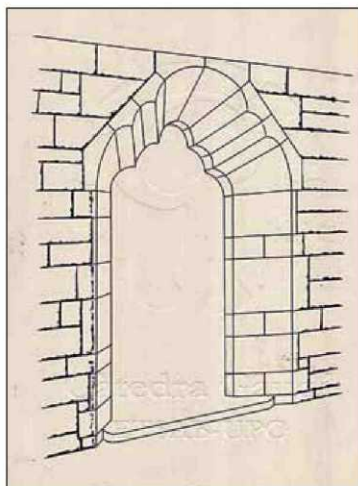
Una persona observa parte de los documentos que se podrán consultar en el Archivo Digital Gaudí. QUIQUE GARCÍA

El legado de Gaudí llega a cada ordenador

● La Universidad Politécnica de Cataluña impulsa un archivo con 147.000 documentos ● Una decena corresponde a Botines

EFE/ DL | BARCELONA/LEÓN
■ Unos 147.000 documentos, entre dibujos, proyectos, fotografías y objetos de Antoni Gaudí y otros artistas se podrán consultar en el Archivo Digital Gaudí, que presentó ayer la Cátedra Gaudí de la Universidad Politécnica de Cataluña y que quiere ser un gran catálogo único de la obra del arquitecto. De entre ellos, al menos una decena corresponden a la Casa Botines de León: son sobre todo planos del edificio o de determinadas partes del mismo, como alzados, entradas (la principal y la secundaria), de la carpintería de castaño de la entrada que da a los Guzmanes o de la «torre del ángulo de la calle de los Guzmanes y la de los Pósitos», como reza literalmente el documento. Otro de ellos cuenta como «detalle de la fachada, especialmente para fijar la altura de los pisos y situación de ventanas y contornos». Del Palacio Episcopal de Astorga cuenta con un retrato del obispo Joan Baptista Grau, que impulsó su construcción, aunque el archivo irá aumentando más con el tiempo.

En rueda de prensa, el director de la Cátedra Gaudí, Juan José Lahuerta, aseguró que es «uno de los archivos más importantes del mundo, tanto por la cantidad de documentos y el periodo tan

Dibujo de la entrada a Botines. A.D.G.

amplio que abarca —desde el siglo XIX—, como por su calidad». El archivo está formado por 147.000 documentos de fondo gráfico, bibliográfico, fotográfico y de objetos artísticos de «los grandes arquitectos modernistas, novecentistas, racionalistas y de los años 50 que han pasado por la Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona. La muestra cuenta con una cincuentena de fotos y dibujos de la época de estudiante de Gau-

dí, un cifra que aunque parezca «baja» constituye un fondo gráfico muy importante, porque gran parte de los documentos de ese periodo del arquitecto se perdieron en el incendio de su taller de la Sagrada Familia.

Lahuerta detalló que hasta ahora se ha inventariado un 18 % del fondo (26.282 documentos) y se ha digitalizado el 11 % (16.570 documentos), unas cifras que quedan muy lejos de la totalidad del archivo. «Los documentos digitalizados ya se pueden consultar entrando en la página web de la cátedra o de la biblioteca

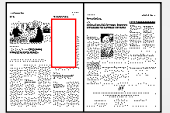
de la ETSAB, pero una gran parte del archivo sigue siendo inaccesible», se quejó el director de la Cátedra Gaudí, quien lamentó la falta de recursos de un archivo que, aseguró, es «muy desconocido». Aún no hay fecha para la digitalización completa de todos los documentos ni tampoco un presupuesto total, pero Lahuerta explicó que están trabajando en un «plan de choque que consiste en hacer un mapa del fondo de todo el

archivo» para conocer el material de que se dispone. «A partir de ahí podremos determinar el presupuesto total que necesitamos, algo en lo que estamos trabajando y que muy pronto sabremos», subrayó Lahuerta. El plan de choque requeriría unos 50.000 euros, que, según el director de la Cátedra Gaudí, no han podido conseguir y, por ello, aún no ha finalizado.

Según el director de la cátedra, la falta de recursos para un archivo que recoge la obra del arquitecto contrasta con la figura de Gaudí, que se ha convertido «en un producto comercial que genera gran cantidad de dinero para la ciudad de Barcelona». «Insisto en la riqueza y el valor extraordinario de este fondo», dijo Lahuerta, y lamentó

Dice su responsable
«Es uno de los archivos más importantes del mundo, por documentos y por el periodo que abarca»

«el abandono inmerecido» reclamando «la necesidad de encontrar recursos y compromisos públicos, empezando por la universidad, para que este fondo esté a disposición» de todo el mundo. Según el director, la digitalización de todo el archivo, y en concreto la parte dedicada a Gaudí, permitiría ver «una imagen del artista que no tiene nada que ver con el mito, el santo y el genio que fue». «Veríamos un personaje central en la construcción de la ciudad de Barcelona y de la arquitectura de finales del siglo XIX y XX a nivel mundial», incidió Juan José Lahuerta.

Cátedra

Impulsan la creación de un gran **catálogo de Antoni Gaudí**

EUROPA PRESS
BARCELONA

El fondo se compone de dibujos y proyectos originales, fotografías o una colección de mobiliario

La Cátedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ha impulsado un proyecto que tiene como objetivo construir un «gran catálogo único e hiperconectado» de la obra del reusense Antoni Gaudí y las enseñanzas de arquitectura y urbanismo de los siglos XIX y XX.

La cátedra cuenta con 147.000 documentos, entre los que se encuentran dibujos, proyectos, fotografías, objetos y bibliografía antigua de gran valor patrimonial, y el Archivo Digital Gaudí se pondrá a la disposición de investigadores y del público en general en formato online.

El fondo dispone de 50 dibujos de Gaudí, siete de ellos fueron hechos por el arquitecto durante su época de estudiante, y son «algo excepcional», ha comentado Lahuerta, porque en el

mundo hay muy pocos dibujos de Gaudí, ya que se quemaron durante un incendio en su taller.

Estos dibujos fueron creados en un momento de transformación de Barcelona y se inspiró en las nuevas construcciones de la ciudad para hacer sus creaciones, motivo por el que la cátedra quiere acabar con la idea de Gaudí como artista aislado y aportar una «visión más científica» del arquitecto que rompa con la visión comercial actual, ha añadido Lahuerta.

La Cátedra Gaudí ha impulsado un plan que empieza con una «fase de choque», que se basa en la construcción de un mapa que le permita conocer todos los documentos que posee para pasar a su catalogación y digitalización, que requiere un presupuesto de 50.000 euros.

La entidad ha empezado a dialogar con museos, ya que prioriza la reducción del impacto que provoca la manipulación directa del material, su restauración y conservación, y está a punto de cerrar un convenio con un museo que expondrá algunas de estas obras.

Impulsan un archivo digital de Gaudí con 147.000 documentos

BARCELONA – 147.000 documentos, entre dibujos, proyectos, fotografías y objetos de Antoni Gaudí y otros artistas, se podrán consultar en el Archivo Digital Gaudí, que ayer presentó la Cátedra Gaudí de la Universidad Politécnica de Cataluña (UPC) y que quiere ser un gran catálogo único de la obra del arquitecto. El director de la Cátedra Gaudí, Juan José Lahuerta, aseguró que “es uno de los archivos más importantes del mundo, tanto por la cantidad de documentos y el periodo tan amplio que abarca (desde el siglo XIX), como por su calidad”. El archivo está formado por 147.000 documentos de fondo gráfico, bibliográfico, fotográfico y de objetos artísticos de “los grandes arquitectos modernistas, novecentistas, racionalistas y de los años 50 que han pasado por la Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona (ETSAB)”. Lahuerta ha detallado que hasta ahora se ha inventariado un 18 % del fondo (26.282 documentos) y se ha digitalizado el 11 % (16.570 documentos). – *Efe*

La Politécnica de Cataluña impulsa un archivo de Gaudí con 147.000 documentos

147.000 documentos, entre dibujos, proyectos, fotografías y objetos de Antoni Gaudí y otros artistas, se podrán consultar en el Archivo Digital Gaudí, que presentó ayer la Cátedra Gaudí de la Universidad Politécnica de Cataluña (UPC) y que quiere ser un gran catálogo único de la obra del arquitecto. El director de la Cátedra Gaudí, Juan José Lahuerta, aseguró que “es uno de los archivos más importantes del mundo, tanto por la cantidad de documentos como por su calidad”.

11:16 - viernes, 16 de febrero de 2018

NOTICIAS MUNDO DIGITAL

La UPC reclama financiación para el Archivo Digital Gaudí

Constituirá un archivo digital único que permitirá la difusión universal de un patrimonio, en su mayor parte inédito, sobre la obra de Antoni Gaudí.

POR REDACCIÓN COMPUTING | 14 de febrero 2018

La Cátedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), centro de documentación e investigación ubicado en la Escuela Técnica Superior de Arquitectura de

Barcelona (ETSAB), ha presentado la situación actual del proyecto del **Archivo Digital Gaudí**, que constituirá un gran catálogo único e hiperconectado alrededor de la obra de Antoni Gaudí y de otros autores, así como de las enseñanzas de arquitectura y urbanismo de los siglos XIX y XX. Con un fondo de 147.000 documentos, entre dibujos, proyectos, fotografías, objetos y bibliografía antigua de gran valor patrimonial, el Archivo Digital Gaudí será accesible en línea para los investigadores y el público en general.

La Cátedra Gaudí, bajo la dirección del profesor y arquitecto Juan José Lahuerta, se fundamenta en tres pilares esenciales: la colección, los archivos y la biblioteca. Desde este punto de vista, la UPC y la misma ETSAB son las principales promotoras del proyecto del Archivo Digital Gaudí, una colaboración basada en la integración de los fondos antiguos de la biblioteca de la Escuela, y de los extraordinarios archivos gráficos, la colección de placas fotográficas, y de los objetos y documentos de la Cátedra. **La finalidad es conservarlos, digitalizarlos, catalogarlos y difundirlos con criterios científicos y en consonancia con las líneas académicas y de investigación promovidas por la Cátedra.**

Hasta ahora, se ha inventariado un 18% (26.282 documentos) y se ha digitalizado un 11% (16.570 documentos) del fondo

El proyecto del Archivo Digital Gaudí se basa en la creación de un gran catálogo en línea de todos estos fondos patrimoniales. Como las estructuras estereostáticas de Gaudí, este catálogo hiperconectado constituirá un archivo digital único sobre su obra, la enseñanza de la arquitectura a lo largo del tiempo y la relación con la ciudad de Barcelona, además de una referencia fundamental del pensamiento artístico y la cultura moderna, desde el siglo XIX

hasta la actualidad.

Hasta ahora, se ha inventariado un 18% (26.282 documentos) y se ha digitalizado un 11% (16.570 documentos) del fondo. La primera fase de inventario de la documentación ha contado con el apoyo de "la Caixa". El director de la Cátedra, Juan José Lahuerta, ha

reclamado financiación para continuar el proyecto y ha hecho un llamamiento a instituciones y empresas para conseguir recursos.

Además de la difusión universal de este patrimonio, en su mayor parte inédito, que forman las diferentes colecciones de la Cátedra Gaudí y de la biblioteca y archivos de la ETSAB, son objetivos de este proyecto de digitalización promover la investigación, el estudio y el conocimiento de la obra de Gaudí y la arquitectura y el urbanismo de los siglos XIX y XX, y colaborar con otras instituciones en proyectos de agregación de fondos para incrementar su visibilidad. También son prioridades de la Cátedra reducir el impacto que provoca la manipulación directa de un material original –muy frágil–, y buscar fuentes de financiación para su restauración y conservación.

© BPS Business Publications Spain S.L. Todos los derechos reservados.

Imprimeix

La Càtedra Gaudí de la UPC demana recursos per al projecte d'arxiu digital

Redacció | Actualitzat el 14 Febrer 2018 a les 08:47

La Càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya treballa en un projecte d'arxiu digital sobre l'obra de l'arquitecte i d'altres autors, així com dels ensenyaments d'arquitectura i d'urbanisme dels segles XIX i XX.

Amb un fons patrimonial de més de 147.000 documents, fins ara se n'ha inventariat un 18% (26.282 documents) i digitalitzat un 11% (16.570 documents), en una primera fase que ha comptat amb un ajut de "la Caixa". Però per continuar el projecte cal més finançament, de manera que el director de la Càtedra, Juan José Lahuerta, ha fet una crida a institucions i empreses per aconseguir recursos.

La UPC i l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (on està ubicada la Càtedra) són les principals promotores del projecte de l'Arxiu Digital Gaudí. La col·laboració es basa en la integració dels fons antics de la biblioteca de l'Escola i dels arxius gràfics, la col·lecció de plaques fotogràfiques i els objectes i documents de la Càtedra Gaudí. La finalitat és conservar-los, digitalitzar-los, catalogar-los i difondre'ls amb criteris científics i en relació a les línies acadèmiques i de recerca promogudes.

El projecte té per objectiu crear un gran catàleg digital hiperconnectat que constitueixi un arxiu digital únic sobre l'obra de Gaudí, l'ensenyament de l'arquitectura al llarg del temps i la relació amb la ciutat de Barcelona, a més de ser una referència del pensament artístic i la cultura moderna, des del segle XIX fins l'actualitat.

A banda de la difusió d'aquest patrimoni, en la seva major part inèdit, el projecte també pretén promoure la recerca, l'estudi i el coneixement de l'obra de Gaudí i l'arquitectura i l'urbanisme dels segles XIX i XX, i col·laborar amb d'altres institucions en projectes d'agregació dels fons per incrementar-ne la visibilitat. Alhora, també es vol reduir l'impacte que provoca la manipulació directa d'un material original i molt fràgil, i cercar fonts de finançament per a la seva restauració i conservació.